

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 12.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEURS: C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH,
W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: J. C. M. WIJSMAN.

Maandag

19 Dec. '10.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Het uitkomen van dit nummer is wegens overgrote werkzaamheden op de drukkerij eenige dagen vertraagd.

Inhoud.

Gedachten en gedichten.

Geloof en Ongeloof, door G. Lindeijer.
Antwoord aan A. de J., door H. C. Duyvendak.
Naschrift, door A. de J.

Wetenschap en wijsheid.

De positie en loopbaan van den ingenieur in ons land, door P. O. Technisch Studenten-Tijdschrift, door V. Disselkoen.
Het Technisch Studenten-Tijdschrift, door Suyver.
Technisch Studenten-Tijdschrift, door Bruno.

Delftsch Studenten-Corps.

Uitvoering van klassieke muziek.
Weekverslag.

Delftsche Studenten-Bond.

Bekendmaking.
Rechtvaardiging.

Verenigingsleven.

Studenten-Commissie ter Vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool.
Naar aanleiding van: De positie en loopbaan van den ingenieur in ons land, door Suyver.
Verslag van de lezing van den heer P. H. Callé, over weer en wol kentypen, den 30 Nov. 1910, door L.

Studiebelangen.

Administratief recht.
Algemeen Leesgezelschap.
Verslag der Civiele Faculteitsvergadering.

Ingezonden.

Het staartje van de open brief, door T.
Aan de redactie van het Stud.-Weekbl., door J. G. de Voogt.

Uit de pers.

Correspondentie.

Berichten en mededeelingen.

Gedachten en Gedichten.

Geloof en Ongeloof.

Aangenaam was het mij in het laatste nummer van het S. W. den heer H. C. D. aangevallen te zien over zijn stukje, getiteld „Ongeloof”. Ook ik had het plan opgevat daarop iets te antwoorden en, hoewel nu iemand mij is voor geweest, wil ik toch gevolg geven aan den inwendigen drang, welke de heer H. C. D. meent te moeten betitelen met „misplaatste hoovaardigheid”.

Zooals de heer A. d. J. reeds opmerkte, blijkt de heer D. geheel verstoken van eenige waardeering voor een levensopvatting, welke hij, naar hij zegt, niet kan deelen. Dit zal iemand zeer zeker verwonderen, indien hij weet, dat in zijn naaste omgeving deze zelfde opvatting niet alleen wordt gehuldigd, maar men er ook goede vruchten van ziet in wat men als handel en handel pleegt aan te geven. De heer D. stelt er zich zelfs boven, anders zou het onmogelijk zijn, dat hij op die wijze, zooals hij gedaan heeft, een stukje kan beantwoorden als dat van den heer

L., dat een uiting is van hetgeen er in 't diepst van zijn ziel leeft. Ieder toch zal eerbied voelen voor de openhartigheid waarmee, en de wijze waarop hij zijn innigste en heiligste gevoelens heeft bloot gelegd. Slechts gedrongen door de liefde tot zijn Heiland en Verlosser heeft hij deze woorden neergeschreven. Niet om anderen „met groote woorden te overtuigen”, maar om hen te laten zien, hoe rijk en gelukkig hij is door zijn geloof. Hoe zouden wij, Christenen, iets anders kunnen doen? Evenals Luther op den rijksdag te Worms zeide: „Hier sta ik, ik kan niet anders!”, zoo moeten en willen wij ook, openlijk ons geloof bejijden, evenals de heer L. deed. Ja, wij willen zelfs verder gaan, dan hij met dit stukje beoogde, n.l. trachten, zo veel in ons vermogen is, anderen te laten medegenieten van onzen rijkdom in Christus Jezus.

Voelt niet iedere rijke zich gedrongen, althans iets, aan zijn armere medemens af te staan? Hoe zouden wij, die naar onze meening zoo oneindig veel beter dingen dan aardsche goederen hebben ontvangen, dan ook niet daarvan willen geven; juist, waar wij in ons geloof zulk een mededeelzame, en zelfs, zelfopofferende liefde verheerlijken? . . . . doch welke ons tevens ter navolging is gesteld. (Dit laatste voer ik er vooral daarom ook aan toe, omdat de heer D. in zijn derde alinea schijnt te onderstellen, dat wij niet de volle verantwoordelijkheid van onze daden op ons durven nemen. Wij gelooven, in tegendeel, dat wij van al onze handelingen verantwoording schuldig zijn en zullen daarom onszelf een veel strengeren maatstaf aanleggen, als we hen zouden doen, die deze opvatting niet deelen).

Verder hebben niet alle Christenen Jezus „in een berouwde bui, een beetje down, uit de bijbel opgediept”, al hebben zeer zeker velen in oogenblikken van smart en ellende, voor het eerst hun troost bij Hem gevonden. Zoolang we niets missen, zullen we niet zoeken naar een trooster en helper, dat is zeker, maar zoodra die onvoldaanheid over onszelf en het gevoel van onmacht, met kracht in ons bewustzijn dringt, zullen we daar wel naar streven en eerst dan vinden we rust, indien we in Jezus Christus onzen Redder hebben aangenomen. In ons geluk zijn we soms geneigd Hem voor een oogenblik te vergeten, doch dan zullen we ons spoedig verlaten en ongelukkig gevoelen, ondanks alle voorspoed, en ons haasten tot Hem terug te keeren, om Hem alleen de eer te geven voor wat Hij aan en door ons heeft gedaan. Wie eenmaal met Jezus door het leven een eindweegs is voortgegaan, kan zonder Hem den goeden weg niet vervolgen, evenmin gelukkig zijn. Hij alleen is onze kracht. (Dit merkt de heer D. zeer goed op, al is het door hem ook slechts spottend aangehaald).

De heer A. d. J. merkte reeds terecht op, dat we liever niet al zijn oppervlakkige (om hierbij te blijven!) gezegden moeten herhalen, maar toch wil ik hem nog op deze geheel verkeerde meening van hem wijzen, n.l. dat wij ons geenzins stellen boven hen, die Christus niet aannemen. — Hoe komt u er bij om dat te denken? We mogen het al betreuren, dat gij onze opvatting niet deelt, en u armer achten, omdat uwe levensbeschouwing toch stellig geestelijk minder hoog staat als de onze, wij zullen u niet minder achten, want wij gelooven (al doet gij dat ook niet), dat gij, evenals een ieder, door de verlossing van Jezus Christus Gods kind zijt geworden. Niet dat ons geloof aan uw kindschap Gods u haten zal, — want alleen indien we het hebben ervaren aan ons eigen hart, dat Jezus onze Heiland is, zullen wij daarin vrede vinden.

We zouden ons boven u stellen, denkt ge? Immers we

weten maar al te goed, dat wij, zoo niet evenslecht als gij allen, dan toch zeker heel weinig beter zijn, te meer daar voor ons vele dingen slecht zijn, welke gij niet als zoodanig beschouwt. Wij beseffen echter ons kwaad en dat kan, en moet zelfs leiden tot verbetering. (Indien men niet overtuigd is, iets te hebben misdaan, kan men moeilijk trachten te verbeteren). Denkt niet, dat we onszelf sterk genoeg achten, ons leven te idealiseeren, maar God zal ons gebed om bijstand verhooren, want Hij heeft ons, door de verlossing in Jezus Christus, weder als kinderen aangenomen en zal ons, om Zijnentwille, alle dingen schenken. Hem, onzen Middelaar, zijn we dus alles verschuldigd. Wij willen Hem daarvoor loven en danken, en Hem verheerlijken in ons leven!

GERDA LINDELJER.

Antwoord aan A. de J.

Inderdaad, mijnheer A. de J., is mijn waardeering van het Christendom niet groot, en dat niet op grond van enkele begrippen en woorden door mij wel eens opgevangen, zooals U meent te mogen veronderstellen, doch gebaseerd op een van jongs af, en nog dagelijks in aanraking komen met een orthodoxe sfeer. Ik meen dus wel eenigszins gerechtigd te zijn een oordeel te vellen inzake godsdienst, ook al ontkent u alle verdere aanspraak op beter weten.

Uit den aard der zaak leent een kort artikel in een Weekblad zich niet tot uitvoerige theologische beschouwingen, doch als u het geplaatste dan „dooddoeners” wilt noemen ... soit!

Verder schijnt u buitengewoon sterk te zijn in het maken van conclusies: uit een in enkele lijnen aangegeven beschouwing, destilleert u zonder eenige verdere motiveering een „lege-oppervlakkige-doelloze, onbetekenende en daarom verregaand-lelike levensopvatting!” De brutaliteit waarmede u zich zoo kras durft uit te drukken is werkelijk komisch.

Dat de Christenen hun geloofsopvatting uit eigen geestesleven opgebouwd zouden hebben, is een onjuistheid, die de personen voor wie u het opneemt niet zomaar zullen accepteren. Zij nemen eenvoudig een leer aan, die hun finesses uitgewerkt wordt voorgelegd, ook al brengen zij er naar eigen inzicht variaties in.

Dat het natuurlijk is, dat de menschen bij zooveel onbegrepen mysterieën een Godheid aannemen, die het Al regeert, en het wel en wee van alle individuen veroorzaakt, is iets wat ik u niet betwisten wil. Maar dat het om die natuurlijkheid mooi zou zijn, is een conclusie even onlogisch als foutief.

Dat zoovelen tegenwoordig het Christendom, en alles wat maar eenigszins met geloof te maken heeft, verwerpen, zonder zelfs de beginselen van Jezus' leer te kennen, zal niemand goedkeuren. 't Is slechts te betreuren dat dezulken niet weten welke groote litteraire waarde de Bijbel heeft, en hoeveel moois er ook voor hem instaat; maar als iemand na een orthodoxe opvoeding dat Christendom verwerpt, klinkt 't toch wel een beetje gek, zijn levensopvatting, zonder eenige commentaar voor oppervlakkig te hooren uitmaken.

Ik ontken in 't geheel niet de kracht die de geloovigen in hun godsdienst kunnen vinden ... doch die godsdienst is slechts een hypothese waarop zij voortbouwen, terwijl de ongeloovige zich plaatst op een zuiver reëel standpunt, en ik herhaal:

't Is mooier, moreel hooger en rationeeler, om uit zich zelf de drang en de kracht naar en voor het goede te putten, dan dat te doen in opvolging van Gods geboden.

„Wanneer we niet langer van hooger hand leiding, bekeering, heiliging verwachten, dan verwachten we ook niet meer, dat het dierlijke in den mensch door Gods genade gedood zal worden, maar dan weten we, dat wij het zelf moeten overwinnen. Maar nooit zal men in ernst dien weg betreden, zoolang de genade en de zonde en al de andere Christelijke begrippen, het gezichtspunt buiten den mensch zelf, buiten zijn eigen krachtsontwikkeling plaatsen”. (Ellen Key).

H. C. DUUVENDAK.

De bedoeling, waarmee ik in 't voorgaand S. W. „Anerkennung” plaatste, was niet om de heer H. C. D. in z'n „Ongeloof” te bestrijden. 't Was voor mij te duidelijk, dat iemand, die zo over de dingen spreekt ten enenmale ongeschikt was om ernstig bestreden te worden. Maar wel achtte ik het nodig m'n antipathie in deze te betuigen. 't Mag hem brutaal geklonken hebben, ik voor mij kon me tegen dergelijk geschrijf niet anders uiten, en 't lag niet in mijn bedoeling hierbij de aanleidinggevende te sparen. Maar bovenstaande als antwoord hierop, waarin de heer H. C. D. tans op minder geringschattende toon spreekt, eist een wederwoord, waarin ik om dezelfde reden, die hij noemt, theologiese bespiegelingen achterwege zal laten, en liever zo kort mogelijk zal antwoorden op 't daarin voor mij onjuiste.

Allereerst waar gesproken wordt van een van jongs af en nog dagelijks in aanraking komen met een orthodoxe sfeer, die iemand gerechtigd een oordeel te vellen inzake Godsdienst. Ik betwist dit ten sterkste, als zou iets zeer speciaals, uit den aard der zaak eenzijdigs, aanleiding mogen geven tot een oordeel over een zeer algemeen en veel omvattend onderwerp als godsdienst. Of moet ik hieruit opmaken, dat de heer H. C. D. de orthodoxie als de enig juiste, daarbij alle andere geloofsrichtingen uitsluitende, geloofsopvatting acht? 't Heeft er veel van dit te moeten aannemen, waar later nog eens over orthodoxe opvoeding gesproken wordt. 'k Wil evenwel de heer H. C. D. deze bekrompen opvatting niet toerekenen, maar dat neemt niet weg, dat wat later volgt over Christenen en hun geloofsopvatting van zeer grote eenzijdigheid getuigt, die tot onmogelikheden leidt. Christenen zouden hun geloofsopvatting (er zijn er etteliken) niet uit het eigen geestesleven opgebouwd hebben, zij zouden eenvoudig als leer aannemen, die hun in finesses uitgewerkt wordt voorgelegd ook al brachten zij er naar eigen inzicht variaties in? Maar wie heeft dan die grondslagen gelegd en wie hebben finesses uitgewerkt?

Dat zijn toch ook Christenen; en dan, waar de meer vrijzinnige geloofsrichtingen totaal genegeerd worden, wordt daar niet een standpunt ingenomen, waaruit verregaande eenzijdigheid spreekt?

Verder nog dit: het door geforceerde levensomstandigheden ontstane onnatuurlijke lauwe geloofsleven heeft bij mij altijd moeten wijken voor 't door ewen heen natuurlijke; ook in mooiheid.

De reden waarom ik een levensopvatting als gepubliceerd in het artikel „Ongeloof” oppervlakkig noemde, vind zijn oorzaak in de uitingen, dat de ongelovigen het leven kalm aksepteren zonder te veel van dergelijke fantasie (zo door H. C. D. genoemd) ... en, elk individu zal proberen te leven voor een bepaald doel, en daarbij afhankelijk van zijn individuele eigenschappen, al of niet gelukkig zijn ...

De heer H. C. D. mag dit diepzinnig vinden, ik noem het oppervlakkig en ook leeg en onbetekenend om zich daarmee tevreden te kunnen stellen.

Tenslotte verheugt het me toch, dat de heer H. C. D. de kracht, die in de godsdienst (liever 't geloof) gevonden wordt, niet ontkent en zelf spreekt van de drang en de kracht naar 't goede. Maar z'n tegenstelling met de gelovigen, als zouden deze handelen in opvolging van Gods geboden, is weer geldend voor een zeer speciale katagorie van mensen, allerminst voor de algemeen gelovigen.

A. D. J.

Wetenschap en Wijsheid.

De positie en loopbaan van den Ingenieur in ons land

besproken door den heer J. W. C. Tellegen, c.i. in de openbare vergadering van de afd. Delft der Soc. Techn. vereeniging van Dem. Ing. en Arch. op 13 December j.l.

't Zou geen redevoering worden, daarvoor moest men bij spreker niet komen, een praatje over 't onderwerp was zijn bedoeling. Maar dit praatje werd dan toch een onderhoudende en flink logisch verband houdende rede.

't Begon met den groentijd, deze had men nu eenmaal overal, dus ook aan den aanvang van den ingenieursloopbaan te doorworstelen. Menige koude douche en ont-nuchterende sollicitatie staat den piepjongen ingenieur dadelijk

te wachten. Bedenkt daarbij dat de meest barschen vaak juist het beste met u voorhebben en beseft zelve onmiddellijk wat aan uw vorming ontbreekt. De praktische ervaring is u geheel vreemd, de Delftsche wetenschap alleen maakt u niet bruikbaar, ¹⁾ iets wat steeds erkent en besproken is in den loop der jaren. Meer praktijk in Delft zelve is nog steeds wenschelijk en mogelijk, een ingenieurslaboratorium tot het op flinke schaal nemen van proeven zou een goede stap in deze richting zijn. Grijpt — aldus spreker — dus reeds in uw studietijd elke gelegenheid tot praktische ontwikkeling met beide handen aan en ligt Delft eenmaal achter u, dan is er niets beters dan een volkomen indompeling in de praktijk. Niet het werk op als ingenieur, doch allereerst als opzichter tusschen en onder de gewone opzichters de oefenschool van onderaf doormaken. Spreker betreurt de z.i. onjuiste begrippen die daarover bij den Rijkswaterstaat bestaan; waar vaak pasbenoemde ingenieurs op het inspecteursbureau projecten en plannen van ouderen medebeoordeelen. Hierdoor wordt een klein critischen blik verkregen, de praktische ontwikkeling en een breeder kijk op de zaken blijft achterwege.

Hierop vertelt spreker uit zijn herinneringen hoe hij, na op de vraag „Waarom hij dit of dat zus of zoo ontworpen had?” geantwoord te hebben, „'t Is zoo goedkoop”, het bescheid kreeg „dat gaat U niet aan”. Deze opvatting veroordeelt spreker ten sterkste. Dit eenvoudige geval teekent ook de uitspraak van Dr. Kuyper, die bij de bespiegelingen over de stichting der T. H. verklaarde, dat hij niets voelde voor sociale ingenieurs, d. w. z. dat de ingenieur zich met de economische zijde van het vraagstuk niet heeft te bemoeien. Men verlaagt dan de ingenieursroeping tot die van een timmerman, zegt de heer Tellegen, hij hoeft slechts het technisch ontwerp te maken en uit te voeren op gezag van derden. Geeft daarom nooit de kostenkwesitie, het economische uit uw handen. Uw werk staat of valt met zijn doelmatigheid en zijn economische beteekenis, alles in nauw verband met de kosten. Bij de aanleg van Staatspoorwegen heeft spreker van het omgekeerde de droevigste voorbeelden gezien, waarbij handen vol geld zijn weggesmeten bij het uitvoeren van werken, waarvan of de economische zijde zeer zwak was bekeken of de omstandigheden zich tijdens de uitvoering wijzigden. Emplacementen waar geen goederenverkeer, veeparken waar geen vee te wachten was.

Met deze zaak staat of valt z. i. de positie van den ingenieur; is bij het ontwerpen de economische zijde niet bekeken, dan is het werk half gedaan. De geheele beteekenis van het werk te kunnen omvatten, dat is het mooie van ons vak, verlaagt u niet tot timmerlui, metselaars of smeden.

Gelukkig zijn ook hier teekenen die op verbetering wijzen, wanneer men let op de plannen van Kraus voor havenwerken in Chili en van Kraus en de Jongh voor dergelijke werken in Ned. Indië. Ook het Zuiderzee-vraagstuk wordt door tal van ingenieurs ook van de economische zijde bekeken. Jammer genoeg zien de bouwkundigen dit veel te weinig in, hun artistiek gevoel schijnt tegen kostenberekeningen in opstand te komen, het gevolg daarvan is, dat het bouwen van goedkope economische woonhuizen in de handen van den makelaar is overgegaan.

Vervolgens komt spreker tot de ingenieursverhoudingen. Hij wijst er dan allereerst op dat men meerderen wellicht kan missen, minderen zeer zeker niet. De ingenieur kan nooit zijn opzichters geheel vervangen; men beschouwe dus zijn minderen als onmisbaar, en houde in het oog dat te veel eigen zin doordrijven hen tot willooze werktuigen maakt en allen werkdoodt. Wanneer een ontwerp, een plan, een voorslag van een mindere, al is het niet het uwe, toch zonder gevaar of overdrijving tot het doel leiden kan, dan aanvaarde men het. Bedenk tenslotte ook steeds dat uw minderen behoefte aan ontwikkeling hebben en tracht daarin te voorzien.

De verhouding tot de meerderen komt voor hen, die uit Delft komend, onder op den maatschappelijken ladder staan, onmiddellijk ter sprake. Houdt men daarbij één punt, het fatsoen, vast, dan zal men volgens spreker, verder komen als met vele reglementen, die de zoogenaamde rechtstoestand moeten regelen. Wat men kan doen of laten als ambtenaar is en blijft een zaak van fatsoen, waarbij men tevens moet inzien dat bij het aanvaarden eener ambtenaarsfunctie een gedeelte van 's menschen vrijheid wordt ingeboet. Op één zaak wijst

¹⁾ en gij moogt God op uw bloote knietjes danken dat ge hier zooveel kunt leeren, zooals één van sprekers allereerste chefs zeide.

de heer Tellegen echter nadrukkelijk: Laat niemand ooit beschikken over uw handteekening. 't Zal voorkomen dat van u een advies verlangd wordt met 't welk gij het niet eens zijt, weiger dan steeds dit te geven. Tien tegen één dat, waar aan uw advies waarde gehecht wordt en uw meerdere nu alleen de verantwoordelijkheid zal moeten dragen, van de geheele zaak niets komt. Wordt u gelast een ontwerp te maken of een plan uit te voeren wat evenmin met uw inzichten strookt, dan moet gij het maken, daar voor zit gij, maar verklaar er uitdrukkelijk bij dat gij het niet goed keurt. Slechts in beslist gevaarlijke gevallen zoudt gij de uitvoering kunnen weigeren; uw handteekening onder een advies kan evenwel nimmer of te ooit van u gevegd worden.

Ten laatste behandelt spreker nog de verhoudingen ten opzichte van aannemers en werklieden. Tegenover de aannemers was deze voor de oprichting der Aannemersbond gewoonweg barbaarsch, een aannemer „hing” altijd, hij droeg alle risico. Sinds is dit enorm veranderd, het beginsel van arbitrage is bijna algemeen ingevoerd, alleen over het vraagstuk overmacht inzake staking en uitsluiting heerscht nog verschil van meening. Men beschouwe den aannemer als zijn gelijke.

De verhouding tegenover de arbeiders is ook ontzaggelijk veranderd, wel is door alle loonregelingen en reglementen het gemoedelijke geheel vervallen, de verhouding is straffer en gebondener geworden, doch daar tegenover staat bijna overal lotsverbetering.

Ten slotte raadt spreker een ieder aan in de ergernissen overdag opgedaan steeds het komieke te zien zoodat men 's avonds lachende ter ruste kan gaan en besluit zijn rede met na al deze raadgevingen de wensch uit te spreken dat velen onder de aanwezigen een levensgezellin mogen vinden die hen het vaak moeilijke en eenzame ingenieursleven tot een vreugde kan maken.

P. O.

Technisch Studenten Tijdschrift.

Ofschoon de strijd van vóór- en tegenstanders vrijwel tusschen de Heeren Suyver en E. H. schijnt te worden uitgevochten, wensch ik mij in dit debat te mengen, aangezien verschillende argumenten, die voor het bestaansrecht van T. S. T. pleiten, nog vermeld dienen te worden.

Bij het bekend worden van de oprichtingsplannen vernamen we de meeningen en stemmingen der ingeschrevenen het eerst. Velen waren oogenblikkelijk enthousiast en maakten in breeden kring propaganda voor hun opvattingen daaromtrent. Anderen waren geheel onverschillig en dachten natuurlijk niet na over een kwestie, die niet in direkt verband met studie en examens aan de T. H. stond. Weer anderen toonden zich tegenstanders als gevolg van een natuurlijk verzet tegen een oorzaak, die voor hen een bepaalde toestandsverandering kan meebrengen. Zij begrepen intuïtief, hoe het T. S. T. van hen iets eischte, buiten hetgeen hun door hetzelfde tijdschrift gegeven werd. En ten slotte maakt de Heer E. H., zich achter veel woorden verbergende, bekend als behoorende tot een nieuw soort tegenstanders, die, naar ik veronderstel, in de naaste toekomst tot de ijverigste voorstanders en medewerkers zullen behooren. Tot deze tegenstanders reken ik de menschen, die bij hun eerste uitvinding, hoe onbelangrijk verder ook, tóch begrijpen te behooren tot die groep, die de kiem in zich weten, welke later ontwikkeld zijnde, hen zal maken tot een der vele medewerkers aan de vervorming der wereldtechniek. Menschen, die voor het eerst de noodzakelijke teleurstellingen hebben ondervonden door het oordeel, van in de praktijk werkzame technici, over hun eerste geestesprodukt.

Teleurstelling en verbittering gewekt door de waardeloosverklaring van datgene wat ons zoo dierbaar was, is het onmiddellijk gevolg en een heftig verzet tegen alle oorzaken, die opnieuw zulke teleurstellingen zouden kunnen bewerken, is het onmiddellijk gevolg. Als een dezer oorzaken beschouwen die menschen het T. S. T., totdat zij begrepen hoe het ondervonden leed een natuurlijk tegenwicht van hun vreugde was en totdat zij bezwijken voor de uitingsdrang van hun, in zijn actieve werkzaamheid niet te stuiten, geest.

We begrepen, hoe wij, vóór verdere stappen te doen, naast en boven het oordeel der studenten, dat der Hoog-

leeraren dienden te stellen. Zij toch zijn de menschen, die zoowel het studentenleven als de maatschappij kennende, als Hoogleraren met beiden in aanmerking komen. Hun oordeel zou voor ons maatgevend zijn.

En na zeer veel Hoogleraren over het bestaande plan gesproken te hebben, werden de eerste daadwerkelijke stappen gedaan. Hun oordeel was onverdeeld gunstig en kan in de volgende punten vervat worden.

I. Het verwonderde sommige Hoogleraren, dat een dergelijk orgaan niet reeds lang bestond. De oprichting van het Technisch Studenten Tijdschrift werd beschouwd als een uiting van groote belangstelling in de studie en de vorming van den ingenieur.

II. Door het T. S. T. zou 't voor de Hoogleraren mogelijk kunnen worden waar te nemen, wat er op technisch gebied onder de studenten leeft en waaraan behoefte bestaat. Aanpassing van leerstof en leerwijze zou hier het gevolg van kunnen zijn.

III. Van veel belang achtten de Hoogleraren het, dat men zich op technisch gebied uit, om daardoor een zekere afwerking te verkrijgen van veel, wat slechts onvolkomen in de gedachten der ontwerpers tot stand kwam. Een systematische leiding der gedachten zou daardoor ontstaan.

IV. De oefening in het verklaren van technische ontwerpen zal van veel nut zijn, daar het dagelijksch blijkt, hoe Studenten met groote moeite, een door henzelf gemaakte teekening aan de betrokken Hoogleraar of assistent pogen uit te leggen.

V. Wenscht men eenmaal in de praktijk zijnde, een technisch onderwerp in een daarvoor bestemd tijdschrift te behandelen, dan blijkt het van hoeveel belang het is

zich een heldere en bondige verklaringwijze te hebben eigen gemaakt.

Aan het bovenstaande wensch ik nog dit toe te voegen. Als ingenieur ontwerpt men de plannen en brengt ze op papier. Tot een daadwerkelijk zelf uitvoeren komt 't niet. Noodzakelijkerwijze zal men dus zijn geheele technische leven plannen moeten uitdenken en uitwerken om ze daarna aan de uitvoerders (opzichters en arbeiders) uit te leggen en te verklaren. Men begripte wat een voornaam onderdeel dit van onze toekomstige werkkring is en van hoeveel belang groote handigheid in dit verklaren zal zijn ter besparing van tijd en ter voorkoming van fouten.

Begint men met deze oefening pas in het ingenieursleven zelf, dan staat men in dit opzicht achter bij hen, die reeds in hun studietijd gebruik gemaakt hebben van de bestaande en daardoor bestemde gelegenheid.

Kennis omtrent de aanleg, die men heeft voor een speciaal onderdeel van zijn studievak, kan invloed uitoefenen op de keuze van werkkring, die tot nog toe niet naar aanleg, maar grootendeels door traktementsomvang bepaald wordt.

De verschuiving van het door het T. S. T. beoogde ¹⁾ naar later, zooals door de heer E. H. gewenscht wordt, heeft dus geen enkele reden van bestaan.

V. DISSELKOEN.

¹⁾ Zie de circulaire, indertijd aan de ingeschrevenen toegezonden.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

DINERTAFELS voor 8 à 10 personen tegen 75 cts. per couvert. KOFFIE-TAFELS tegen 30 cts. per couvert.

Adres F. J. A. DE GROOT, Verversdijk 43.

Gemeubileerde Kamers

TE HUUR. Vrijkomende 1 Januari

Huurprijs f 20,— p. m. Te bevragen: HUGO PLEIN 1.

EETTAFEL aangeboden voor ± 10 personen.

Adres HUGO PLEIN 11.

Een jong ambtenaar in den buitendienst van een der allereerste levensverzekering-maatschappijen, werkende onder de beste kringen, wil trachten in betrekking te komen met

STUDEERENDE JONGELIEDEN,

om met hen samen te werken. Zonder daarom agent te worden zouden dezen op die wijze hunne inkomsten belagrijk kunnen vermeerderen. Discretie ten volle verzekerd.

Brieven worden ingewacht onder No. 5580 s w bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

American Steam Laundry, Arnhem,

geeft kennis, dat zij als EENIG AGENT VOOR DELFT heeft aangesteld,

A. F. BOSMAN, Oude Delft 72.

Eerste klasse Amerikaansche inrichting voor het WASSCHEN EN STRIJKEN VAN BOORDEN, MANCHETTEN EN FIJNE HEERENGOEDEREN. Zeer billijke prijzen en wekelijksche aflevering.

2 JANUARI 1911

verschijnt bij den Uitgever A. W. SEGBOER te DEN HAAG het eerste Nummer van:

:: PALJAS ::

Geïllustreerd Weekblad,

gewijd aan Kunst, Humor en Satire.

— Onder redactie van TON VAN TAST. —

Prijs per Nummer 10 cent. Abonnement per 3 maanden van 13 nummers f 1,25, fr. p. post f 1,50.

BIJDAGEN, met opgaven van verlangd honorarium, worden ingewacht aan het Bureau: FRANKLINSTRAAT 122, DEN HAAG.

Op aanvraag worden bij verschijning gratis proefnummers toegezonden.

D. C. M. JANSSEN, Oude Langendijk 9.

CHAMPAGNE LÉON CHANDON . . .	f 2,00
" VIX-BARA CARTE ROSE . . .	2,50
" MOËT & CHANDON . . .	3,25
" " " Demi Sec . . .	3,50
" " " White Star . . .	4,25
" VEUVE BINET FILS & C ^{IE} . . .	3,25
" HEIDSIECK MONOP. SEC . . .	4,50
" G. H. MUMM . . .	4,25
" DE NEUVILLE & C ^{IE} . . .	1,60

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 19 DECEMBER 1910. No. 12.

Het Technisch Studenten Tijdschrift.

A. Tweede antwoord aan den heer E. H.

Ik kom er tegen op, aanvaard te hebben het technisch dilettantisme van de heer E. H. Laat ons goed onderscheid maken.

Door mij werd geschreven (zie N°. 10):

Wanneer men de tot uiting gebrachte momenten in de bewustwording van Studeerenden, dilettantisme noemen wil, . . .

Terwijl ik het technisch dilettantisme van den heer E. H., hetwelk vertaald kan worden met „liefhebberij” vervallen achtte, ná mijn weerlegging (zie N°. 10).

Verder is 't mijn meening, dat:

het principieele onderscheid, dat men moet maken tusschen technische studie en die der abstracte wetenschappen

moeilijk is vol te houden. Wanneer men van iemand, die hier het eind-examen gedaan heeft, niet méer verwacht dan het nakauwen van wat anderen voor hem gedaan hebben, „teekenaarswerk” dus, zeker, dán kan men dat principieel onderscheid hoog houden. Maar beschouwt men als Ingenieur den persoon, die in staat is te ontwerpen, te conspieeren; de persoon, die vóóran staat in de ontwikkeling, welke de maatschappij volgt; die zich niet tevreden behoeft te stellen met theoretische systemen, welke eens de wereld een paradijs op aarde zullen maken, maar wanneer men in hem ziet den man, welke met zijn dagelijksch werk de maatschappij ziet vooruit dringen, dán is 't moeilijk een principieel onderscheid te maken tusschen onze technische studie en die der abstracte wetenschappen. Terwijl er van onderscheid in dezen zin geheel geen sprake is, wanneer men in den Ingenieur ziet den man, die een leidende positie in de maatschappij bekleedt, op welke positie slechts het accent technisch gedrukt is (zie duidelijker onder C).

Evenwel E. H. komt tot de conclusie:

Verreweg de meeste technische vragen zijn echter zoo concreet, dat van gedeeltelijk goede beantwoording geen sprake kan zijn.

Zeker, gedeeltelijke goede beantwoording, die zelfde woorden, die voor u een bijdrage zijn ter vergrooting van het gewicht, hetwelk het T. S. T. zou moeten verdringen, zijn voor mij een vermeerdering van het tegenwicht, hetwelk het T. S. T. op zijn voetstuk heeft geplaatst. Het voetstuk, gebouwd met behulp van onze toewijding tot alles, wat bevordelijk is voor onze ontwikkeling. Maak uitvindingen, die:

heel aardig, maar te ingewikkeld en te duur

zijn. En luister goed naar het „heel aardig”, laat u niet door het „te ingewikkeld en te duur” ter nederslaan, neen, buig u daarna over uw boeken, diktaten, teekenbord, maar laat datgene, wat maakte dat er „heel aardig” kon gezegd worden, de achtergrond zijn van al uw werken.

En wanneer ge, als werktuigkundige, nooit toegeeft aan de warreling van vliegmaschinen en explosieturbines in uw hoofd, dan zult ge nooit presteeren hetgeen van den Ingenieur verwacht kan worden. Ge zult met dat soort zelfbedwang uzelf in den kelder dwingen. Laat ze dwarrelen, die hemelbestormende ideeën, grijpt ze, en zie, dat op dat oogenblik gij niet in staat zijt, om ze op te lossen, ze verder te volmaken, en als ge dat weet, ga dan naar datgene, hetwelk uw kennis der Méchanica's, en wat dies meer zij, verhoogt; of, wanneer ge eerste of tweede jaars zijt, en u wendt tot de wis- en natuurkundige studies, ziet, dat ook dat niet slechts geleerd, maar begrepen moet worden, en van zelf zult ge dan wel eens een stapje verder gaan, en enthousiast over datgene, waarmee ge bezig zijt, een eigen oplossing zoeken van een vraagstuk.

Het zal gewoonte worden, dat een student, wanneer hij iets nieuws presteert, het in het T. S. T. publiceert. En is 't waard, dat het onder de aandacht komt van de lezers, die „de wereldinvloed der groote Technische bladen” mogelijk maken, dan zullen die Redacteuren, het wel in het T. S. T. opmerken. Hetgeen een natuurlijker gang van zaken is, dan met een verlegen gezicht voor de Redactie van zoo'n blad met wereldinvloed te staan, welke licht ge-

neigd is aangeboden waar geringer te schatten dan de waar, waarvan zij zelf de waarde opmerkte.

En nu het tweede punt, de konkurrenzfähigkeit. Zeker, het is toegegeven dat het T. S. T. niet konkurrenzfähig is, en met een aan kinderen gelijke dwingerigheid zet ge er bij „maar al te goed”. Zeker, maar uw konkurrenzfähigkeit lappen we aan onze laars, of, als ge een uitdrukking „salonfähig” maar met minder humor verkiest, uw konkurrenzfähigkeit is van nul en geene waarde.

Staar u toch niet suf op uw zooveel pagina's van dit en van dat, welke veel beter in technische bladen te lezen zijn. Daarvoor zijn die groote technische bladen er (ons Delftsch blaadje zal heusch niet optornen tegen den „wereldinvloed” der Tijdschriften). Maar wees toch eens iemand, die zich als student werkelijk in de studentenomgeving voelt, en interesse heeft voor wat medestudenten voor opvattingen verkondigen. Het „van ons en voor ons” heeft een groote waarde, gij moogt het met een zekere gering-schatting aanhalen, daarmee neemt ge een standpunt in, hetwelk zich kenmerkt door een algeheele afzondering van, en minachting voor wat in uw omgeving geschiedt.

En dat het bij ons, studenten, mogelijk is, een blad als het T. S. T. wil zijn, levend te houden, dat brengt het bestaansrecht mee. Wanneer is gebleken, dat iets bestaan kán, en werkelijk goed bestaan kan, en wanneer het daarbij tevens bestaan wil (bestaansmogelijkheid en -wil zijn in zekeren zin van elkaar afhankelijk) dan heeft 't daardoor bestaansrecht verkregen op natuurlijke wijze. Zoo is 't met 't T. S. T., zoo is 't overal mee.

En ten slotte de schalksche opmerking:

Zijn onder „ons” ook bedoeld de eventueel meewerkende ingenieurs-professoren, waar de Redactie in haar oproep melding van maakt.

Dit is voor tweeërlei uitlegging vatbaar. Dat er óf weinig of geen ingenieurs-professoren zijn, welke medewerken, óf dat wij moeilijk de gewaardeerde medewerking van ing.-prof. kunnen rangschikken onder die van studenten. Laat ik beginnen met aan te halen, hetgeen onder „Mededeelingen der Redactie” in de 1e Jaargang N°. 4 van het T. S. T. te lezen staat:

dat het werk van nog studeerenden steeds als hoofdzaak zal worden beschouwd. al moeten we ook aan de ondervindingen van met de praktijk vertrouwden een plaats inruimen.

Dat de medewerking van ing.-prof. dus natuurlijkerwijs beperkt zal zijn, is duidelijk, waarbij we zelfs gaarne de pas afgestudeerenden nog onder ons, studenten willen rekenen. Terwijl de groote betekenis van het „van ons en voor ons” zeer duidelijk uitkomt, wanneer ing.-prof. medewerken. Als menschen met meerdere levenservaring ons, studenten, wat te zeggen hebben, dan is het T. S. T. daarvoor aangewezen. Laat het een absoluut technische kwestie zijn, welke onze aandacht moet hebben, of een onderwerp, hetwelk zij juist door die meerdere levenservaring ons kunnen voorleggen.

B. Technische kinderachtigheid. In N°. 10 van het S. W. had een zekere mijnheer Bruno het over technische kinderachtigheid, waaronder z.i. producten als mechanische pijpestoppers gerangschikt moeten worden.

In hoeverre een mechanische pijpestopper en gelijksoortige uitbroedsels, dus technische vindingen, welke zeer gering practisch nut met zich mede brengen, beschouwd moeten worden met een zeker dédain, hetwelk tengevolge heeft, dat men van technische kinderachtigheid gaat spreken, daarover schijnen de meeningen uiteen te loopen.

Het lijkt me toe, dat bijkomstige omstandigheden van zeer grooten invloed zijn geweest bij de vorming van deze ongunstige beoordeeling. Ware de bespreking van dat instrument niet ingelascht bij de inleiding der Redactie tot het Technisch Studenten Tijdschrift, en ware de teekeningen op betamenlijke grootte gereproduceerd, dan maak ik me sterk, of er wel iemand geweest ware, die zich aan dit steentje zoude gestooten hebben. Integendeel, het was met dat interesse bekeken en nagegaan, hetwelk men voor zulke fraaie steentjes heeft, producten als ze zijn van het zich vormend en zoekend ingenieursvernuft, hetwelk iedere gelegenheid aangrijpt om zijn drang tot uiting te bevredigen. En even goed, zoo niet beter is deze oefening, zoo aanbevelingswaardig voor iemand, die werkelijk ingenieur wil zijn, als het zoeken naar oplossingen van vraagstukken der beschrijvende meetkunde, theoretische en toegepaste mechanica, en wat dies meer zij.

Stare men zich dus niet blind op een minder gelukkig gekozen publicatie, maar waardeere men de quintessens. Technische kinderachtigheid zal men dan elders moeten zoeken.

C. Hetwelk, hoewel van groot belang, dreigt vergeten te worden. Veel is geschreven over „technisch dilettantisme”, hetwelk de indruk kan verwekt hebben, dat het T. S. T. een uitvindersblad zou zijn. Het is bij de ingekomen kopy gebleken, zooals trouwens ook te verwachten was, dat werkelijk technische uitvindingen, wat aantal bladzijden betreft, niet het grootste gedeelte zullen innemen. En met de meeste aanmoediging van alle zijden, zal dat ook niet zoo vermeederen, dat men van „dat uitvindersblad” zou kunnen gaan spreken, hetwelk wellicht uit de groote waarde en de vele woorden er aan gewijd, opgemaakt zou kunnen worden. De gang van zaken is, dat er maar niet iedere minuut een min of meer belangrijke omwenteling te verwachten valt. Gelukkig. Maar wat wel ieder oogeblik gedaan wordt is: combineeren. Het bijeenvoegen in het juiste verband van bekende gegevens, ziedaar het zwaartepunt van het leven. En dat openbaart zich in allerlei vormen. Het tasten in allerlei richting, vóóruit voelend welken kant men uit zal moeten, met steeds voor oogen de eischen, waaraan moet worden voldaan, totdat het klaar wordt, dat men de goede richting heeft, om daarna die gekozen richting verder uit te werken; ziedaar wat men steeds doet, als men bezig is. Die belangrijke levensfunctie kan natuurlijk alle mogelijke uitingen vinden, en zoo zal er een groote verscheidenheid van onderwerpen in het T. S. T. behandeld worden, welke alle iets oorspronkelijks in zich hebben. Iets oorspronkelijks, omdat de schrijver er wat van zichzelf heeft ingelegd. Zelfs zijn verslagen van excursies, lezingen niet met die geringschatting te behandelen, die deed spreken: „dat ze nooit pit aan een blad geven”. Er mogen zeer zeker zelfstandiger onderwerpen zijn, maar een goed verslag, waar de hoofdzaken duidelijk in naar voren komen, terwijl heel dikwijls de eigen kijk van den schrijver er een pittig karakter aan geeft, dat is heusch niet te gering te schatten. Terwijl ik niet spreken wil van de oefening, welke het zijn kan om zich eens over allerlei onderwerpen te uiten.

En wat het T. S. T. óók geven zal door zijn stukken, is levenservaring. Moge op colleges en oefeningen, en vooral ook de persoonlijke aanraking met hoogleeraren, en in 't algemeen met ervaren personen, ons kijk geven op het leven, het zal meest gaan onopzettelijk, hier en daar. In het T. S. T. zullen artikelen voorkomen, die opzettelijk daartoe geschreven worden, terwijl het heel typisch is op te merken, dat haast iedere gelegenheid aangegrepen wordt om zijn opgemerkte gang van zaken in de maatschappij te releveeren.

D. Slot. De nieuwigheid moet er af zijn, het zal gewoonte worden, dat men zich abonneert op het T. S. T., zooals men lid wordt van zijn vakvereniging. Het zal bij de studie gaan hooren. Men moet er vertrouwen in gaan krijgen, zooals men pas vertrouwen krijgt in een nieuw paar schoenen, als ze een paar keer gedragen zijn. Daarmede zal tevens het denkbeeld er uit gaan, dat het T. S. T. slechts een uitvindersblad zou zijn, waaraan de oppositie van E. H. is toe te schrijven. Naar voren zal komen, hetwelk o. a. onder C is vermeld, de weerspiegeling van al datgene, hetwelk zich in en rondom den student afspeelt. Dat er gebieden zullen zijn, waar de taak van S. W. en T. S. T. samen vallen, zal geen reden zijn om elkander steun te onthouden. Op ieders terrein blijft meer dan genoeg over.

Een typische uiting van onzen tijd is 't, dat de journalistiek tot zulk een uitgebreidheid is gekomen. Het bestaan van onze beide studentenbladen is daarmede geheel in overeenstemming.

SUYVER.

Technisch Studenten Tijdschrift.

Na het lezen van de nadere toelichting van E. H. kreeg ik den indruk, dat hij zich verbeeldt reeds ingenieur te zijn bij een zeer royale maatschappij, die eenvoudig machines waar iets aan hapert op het oud roest gooit, zonder poging tot verbetering. Ik hoop voor hem dat die illusie vervuld wordt.

Verder wilde ik E. H. nog de vraag stellen evenals den vorigen keer, waarom of „een student, die, zij het in de praktijk of elders, iets nieuws presteerde dat boven het

dilettantisme uitstak, verkeerd zou doen ook den, naar ik hoop, niet al te kleinen kring van het T. S. T. te doen genieten van zijn scheppingsvermogen”.

Dat hij zijn stuk in ieder geval aan een groot Technisch Tijdschrift zal aanbieden, is vrij natuurlijk, maar waarom zou hij het in dat geval het T. S. T. onthouden?

E. H. beweert verder, dat het T. S. T. niet „au sérieux” kan worden genomen als plaatsvervanger van Engeneering, enz. Ik denk ook wel dat niemand, zelfs de blindste voorstanders van het T. S. T. niet, het in zijn hoofd zou halen dat te beweren, alleen denk ik dat een jong student aan een blad als Engeneering geen duit zal hebben.

Indien E. H. betwijfelt of de opheffing van de vakspecialiseering wel nuttig is, vermoed ik, dat hij behoort tot die genen (waarvan ik er helaas reeds meer ontmoet heb) die geheel voor hun vak, doch dan ook uitsluitend voor hun vak leven. Ik hoop dat zij nog tijdig zullen inzien, dat, wanneer door nieuwe uitvindingen hun vak in verband wordt gebracht met een ander, waar zij door hun eenzijdige studie geen jota van af weten, het hun op rijpere leeftijd zwaarder zal vallen dat vak bij te vossen, dan wanneer zij er nu reeds met hunne jeugdige hersenen een globaal overzicht van hebben gekregen. Bij latere studie zal men dat telkens eens kunnen uitblazen wanneer men op een punt komt, waar men zich niet meer vreemd in voelt. En voor een globaal overzicht lijkt mij het T. S. T. juist heel geschikt.

Verder lijkt mij het T. S. T. een heel geschikt blad voor beginners, waar zij gekritiseerd worden door hunne mede studenten, zoodat zoo'n onderwerp door zeer vele studenten kan bestudeerd worden die er wellicht anders niet over zouden denken.

Verder komen die stukken, dank zij de medewerking van Professoren, onder de oogen van hen, die meer weten dan de schrijvers, en die hen zeer goed terecht zullen kunnen helpen.

BRUNO.

Delftsch Studenten-Corps.

Uitvoering van Klassieke Muziek
voor Strijkorkest,
van het D. S. M. G. „APOLLO”.

Soliste: MEVROUW MARIE LAST (Zang).
Dirigent: ED. ERDELMANN.

Dinsdag 13 Dec. gaf Apollo z'n jaarliks invitatie-koncert in de Grote Concertzaal van de Stads Doelen. Ditmaal evenwel had de uitvoering een ander cachet. In tegenstelling met de vorige uitvoeringen waar koper en hout het uit leden saamgestelde strijkorkest aanvulden tot een volledige phil. harmoniese bezetting kwam Apollo tans met een programma voor den dag uitsluitend voor strijkinstrumenten. 't Moet gedurfd genoemd worden tot dit plan te besluiten, waar men het uiterst moeilike van een dilettanten-ensemble kennend, toch hiertoe overging, uit den aard der zaak aangewezen zijnde op de klassieken als Bach en Händel, wier kompositie's misschien technies eenvoudiger genoemd mogen worden, maar waarbij van het ensemble zo enorm veel meer dan bij phil. harmoniese werken wordt gevergd. Het resultaat mag dan ook schitterend genoemd worden, waar met uitzondering van enkele onzuiverheden en ongelijkheden de verschillende nummers met zeer veel verdienstelijkheid werden uitgevoerd.

De soliste mevrouw Marie Last zong voor de pauze Morir Vogl'io (recitativo en aria) van d'Astorga en Air d'Iphigénie van Gluck, beiden met begeleiding van strijkorkest. Voor-dracht en toonvorming waren superbe. Een heerlike heldere sopraan, die vooral in het tweede nummer tot z'n récht kwam. De begeleiding was hier minder goed dan na de pauze, toen zij 4 liederen van Brahms zong. Vooral „Meine Liebe ist grün” werd heerlijk gezongen. Na langdurig aplaus gaf zij „Der Schmied” van Brahms na. De pianobegeleiding van den heer W. A. N. Eggink was zeer verdienstelijk. De orkestnummers hadden niet minder succes.

Het Concerto Grosso No. 7 van Händel (met obligaat, 2 violen en violoncel) dat reeds 't vorige jaar op 't programma voorkwam, werd tans weer ten uitvoer gebracht. Er was

iets leegs in, niet vol, de bezetting was ook minder. Het Brandenburger Concert No. 7, G-dur, van Bach had veel succes, 't werd dan ook met 't noodige feu sacre gedebuteerd en met uitzondering van een enkele onvolmaaktheid in de 3e violen en celli zeer goed. Ook de „Air en Gavotte” uit de Ouverture B-dur van Bach en „Chaconne en Gavotte” van Gluck gaven veel moois te hooren, alles ook getuigend van een uitstekend ensemble, dat uit dilettanten saam gesteld, verkregen moet zijn door een uitstekende directie. Daarom de heer Erdelmann alle hulde voor 't volbrengen van z'n moeilijke maar succesvolle taak.

Mevrouw Last ontving een bloemstuk. De president reikte de heer Erdelmann een krans over. De lauweren door Apollo geogst werden door de heer Van Leeuwen, als vertegenwoordiger van het D. S. C., overhandigd.

Het concert eindigde met een geanimeerd bal.

Weekverslag.

Intellectueele arbeiders!

Er is onrecht gepleegd! Groot onrecht. Van vrijheid te kort gedaan, bedreigd.

Wij worden tot slaven van den arbeid gemaakt. Helpt dit onheil afweren en toont u solidair. Een ieder houdt zich gereed. Op 't eerste bericht moet tot handelen kunnen worden overgegaan.

Ons recht van staking is er mede gemoeid. De Utrechtsche conservatieven geven aan de talloze grieven geen gehoor, leggen terzijde, erkennen onze organisatie's niet.

Een algemeen studenten-staking wordt noodzakelijk zoodra deze handelwijze van hoogere hand wordt gesanctioneerd. Het sub-stakingscomité is op audiëntie; wij wachten met spanning maar zonder veel hoop, dus! houdt u gereed.

De organisatie is uitstekend, alles is geregeld, de leiding in onze handen.

Het comité van verweer.

17 December 1910.

Delftsche Studenten-Bond.

Bekendmaking.

Het Bestuur van den Delftschen Studentenbond maakt bekend, dat het in het Studenten-Weekblad van 9 December j.l. onder het hoofd „Delftsch Studentenbond” verschenene, niet van Bestuurswege is ingezonden, maar valt onder de geheele verantwoordelijkheid der Redactie van dat blad.

Het Bestuur, acht nu genoemde Redactie niet gerechtigd de naam van de vereeniging op een dergelijke wijze te misbruiken en protesteert er ten sterkste tegen, dat zij, plotseling er toe overgaande een rubriek „Delftsche Studentenbond” te openen, niets ingekomen zijnde, deze op die manier meent te mogen vullen.

Het Bestuur had verwacht, dat indien de Redactie tot het reserveeren van een gedeelte van haar blad voor mededeelingen vanwege de D. S. B. had besloten, vooraf eene kennisgeving daarvan te ontvangen, ja, zelfs eerst een vraag of het Bestuur van den D. S. B. daarin mede kon gaan.

Het optreden van de Redactie is nu als hoogst unfair en onverantwoordelijk te qualificeeren en het Bestuur verlangt dan ook van de zijde van de Redactie in het Studenten-Weekblad eene rectificatie.

Voor het Bestuur van den D. S. B.,
De Secretaris,
H. R. BEUKELMAN.

Rechtvaardiging.

De Redactie behoudt zich ten allen tijde het recht voor in het S. W. de verschillende inzendingen, mededeelingen, verslagen enz. in door haar aan te wijzen rubrieken te plaatsen. Zulks geschiedt reeds langen tijd, o.a. wat betreft rubrieken studiebelangen, berichten en mededeelingen en zoo nu en dan ook een rubriek Delftsch Studentencorps. Er is evenwel geen sprake van dat alle inzendingen onder het laatste hoofd officieel vanwege het D. S. C. zouden

zijn ingestuurd. De Bekendmaking is dus in zoverre overbodig waar verzekerd wordt dat het gewraakte vraagteken niet door de D. S. B. was ingezonden. Waar bovendien het D. S. C. van het instellen eener dergelijke rubriek nimmer is kennisgegeven, is dit ook nu niet geschied.

Omdat het nu de Redactie wenschelijk leek wat meer stelsel in den inhoud te brengen besloot zij tot het vast instellen van rubrieken. Daarbij nam zij de gelegenheid te baat de lezers door de instelling van een rubriek Delftsche Studenten Bond, waarin niets dan één vraagteken, onder 't oog te brengen dat de Redactie, hoe gaarne ook copie van deze zijde willende opnemen, steeds smachtend naar zulke inzendingen uitkeek.

Het spijt ons zeer dat deze uiting van onze goede bedoelingen in deze zoo weinig sympathie heeft bij de D. S. B.'ers, een volgende maal zullen wij trachten de juiste snaren op andere wijze te treffen.

Blijft het Bestuur van de D. S. B. echter niet de minste waardeering voelen voor deze prikkel tot inzending door de Redactie aan een deel der lezers gegeven, en blijft zij volharden, dat de Redactie den naam der D. S. B. misbruikt, dan wacht de Redactie slechts een officieele verklaring van het Bestuur, uitsprekend dat zij niet wenscht dat de Redactie haar naam als hoofd eener rubriek gebruikt. Dan zal deze rubriek verdwijnen en mogelijke inzendingen onder andere hoofden worden opgenomen.

REDACTIE.

Vereenigingsleven.

Studenten-Commissie ter Vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool.

Makkers!

Op 28 en 29 Januari wordt door de Vlaamschgezinde Studenten-vereenigingen van Gent het VIIIe Studenten-congres ter vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool ingericht.

Dit congres streeft het dubbeldoel na te bewijzen dat door de Vlaamsche studenten aan wetenschap in hunne taal gedaan wordt en dat er in Vlaanderen ook studenten zijn om eene Vlaamsche Hoogeschool te bevolken.

Om dit dubbeldoel te bereiken is het noodig dat geheel de studeerende Vlaamsche jeugd het inrichtings-comiteit steune.

Wij zijn daarom zoo vrij U de namen te vragen onzer medestudenten welke een wetenschappelijk onderwerp op ons congres willen behandelen; graag vernamen wij van nu af reeds de titel van hunne bijdrage.

Ook vragen wij U hoeveel leden van uwen kring met ons zullen komen verbroederen op 28 en 29 Januari.

Wij zullen trachten hun het verblijf door gezelligheid en door de feestelijkheden welke wij zullen inrichten zoo aangenaam mogelijk te maken.

Ook durven wij hopen dat gij ons door uwe geldelijke bijdragen zult helpen, opdat dit congres en feestelijkheden aan luister niet zouden moeten onderdoen voor de andere wetenschappelijke congressen.

Makkers, het geldt de verdediging onzer heiligste gedachten en de verwezenlijking van ons hoogste ideaal; daarom allen naar Gent op 28 en 29!

Haastig antwoord verwachtend, bieden wij U de verzekering onzer verkleefde gevoelens.

Namens de Studentencommissie:

JAN DE BRAEY.
EDGAR PEETERMANS.

Secretariaat: Brederodestraat 3, Gent.

GENT, 2 December 1910.

Naar aanleiding van: „De positie en loopbaan van den Ingenieur in ons land”.

Deze lezing van den heer J. W. C. Tellegen, waarvan waarschijnlijk in dit nummer een verslag is opgenomen, is weer eens een typische staal van den werkkring der Sociaal-Technische Vereeniging. Moge op verscheidene wijzen onze kijk op het leven, onze algemeene belangstelling in aan-

gelegenheden van maatschappelijke aard zich tijdens de studie te Delft aan ons opdringen, in deze vereeniging vindt men het geconcentreerd. Colleges, het eene meer, het andere minder, persoonlijke aanraking met professoren, onze periodieken, dit alles draagt er toe bij om het besef te verhelderen van onze positie, welke wij in het leven in zullen nemen. Maar het is deze vereeniging van Ingenieurs, die, door de samenwerking van personen, welke een gelijken gang van denken hebben, een kracht kan uitoefenen ten goede, waar verschillende vraagstukken, in bevoegde kring besproken worden, en hun gevolgtrekkingen, wanneer noodig, medegedeeld aan betreffende autoriteiten. Daardoor wordt een stuwkracht verkregen, welke ten goede komt aan de zich steeds ontwikkelende maatschappij. Voortdurend zijn er vragen, waarbij de uitspraak van Ingenieurs groote waarde heeft.

Die lezing van den heer Tellegen liet duidelijk zien, dat we als Ingenieurs niet alleen als technici waarde hebben, maar dat wij juist door onze vakkennis zoo'n groote rol kunnen spelen in het wetgevende en het administratieve leven.

De aansluiting van Ingenieurs in een vereeniging, welke ten doel heeft sociaal-technische belangen door en ook voor Ingenieurs te behartigen, is dus alleszins aanbevelingswaardig. En de gedeeltelijke aansluiting (buitengewoon lid) tijdens de studie, maakt, dat men in Delft reeds voortdurend de aandacht heeft op al datgene, wat zich in de maatschappij afspeelt. Zoo goed als ge kranten leest, en niet alleen om de nieuwtjes, maar wel degelijk om „wat er gebeurt”, zoo goed geeft de aansluiting aan deze vereeniging u een inzicht, waar ge later zelf handelend zult moeten optreden.

Ik weet, dat er vele personen zijn, welke alle sympathie voor deze vereeniging hebben, maar terug schrikken voor den naam. Men kan zeggen, een lauw argument. Maar er moet hierbij niet vergeten worden, dat die personen afgeschrikt worden door het „democratische”, welk woord in den titel, hoewel een eind er vandaan, vergezeld gaat van sociaal. En waar een sociaal-democratische vereeniging, of een vereeniging, waarin men zulke neigingen vooronderstelt, er eene is, waar men zich niet bij wil aansluiten, vermijdt men ook aansluiting te zoeken bij deze vereeniging. Evenwel, de Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten heeft natuurlijk onder haar leden menschen, welke aangesloten zullen zijn bij de S. D. A. P. Maar laat ik u zeggen, dat een veel grooter aantal leden gerekend kunnen worden onder de „burgerlijke” partijen dan onder de „roode”, wanneer men de politieke overtuiging als maatstaf wil nemen. Hetgeen wederom niet zeggen wil, dat de politiek in deze vereeniging hoogtij viert. Dat personen, welke zoo verschillend „stemmen” hier kunnen samenwerken, is een bewijs, dat hier slechts gestreefd wordt door bevoegde, in het werkelijke leven staande personen naar verheldering en verbetering der maatschappelijke toestanden.

Met dien titel heeft men gedacht het streven der vereeniging aan te duiden. In hoeverre het gelukken dezer pogingen af te meten is naar de lengte van den titel, laat ik daar, maar ik wil er den nadruk op leggen, dat het democratische heusch geen „abeidersvergoding” beteekent, al is er een open oog voor toestanden, welke werkelijk verbeterd behooren te worden.

Wanneer er dus binnenkort een huishoudelijke vergadering gehouden wordt, toon dan door uw opkomst, dat ge ook met het inwendige leven dezer vereeniging kennis wilt maken.

SUYVER.

Verslag van de lezing van den Heer P. H. Callé, over Weer en Wolkentypen den 30 Nov. 1910.

Het weer wordt beheerscht door de betrekkelijk lage en hooge drukgebieden, en niet door den absoluten barometer stand. Ons land wordt voornamelijk beheerscht door de betrekkelijk lage drukgebieden.

De wind vloeit van het hooge drukgebied na direct naar dat van lage druk toe, volgens een spiraal, met middelpunt de depressie. Deze spiraalvorm is een gevolg van de aswenteling der aarde (Wet van Buys Ballot.) Daar waar het drukverval sterk is zullen krachtigen winden heerschen. Het drukverval, of wel gradiënt wordt gemeten door het verschil in druk over een afstand van 111 K. M. in een richting loodrecht op de isobaren. Waar deze het meest samengedrongen zijn, vinden we dus de hevigste winden. De depressies bestaan geruimen tijd. Zij worden onderhouden door de verwarmende lucht die in het midden naar boven stijgt. Het naderen eener depressie nemen we waar in cirrus- of vederwolken.

Daar waar de isobaren een V-vorm vertoonen is de lucht niet overal in een stabielen toestand. Dit geeft aanleiding tot onweersverschijnselen. De onweerswolken ontstaan door opeenstapeling van wolken die allen naar boven dringen maar bovenaan tegen gehouden worden door de „inversie laag” zij worden gedwongen zich zijdelings uit te breiden en krijgen dan de zoo bekende vorm van een hamer. Ten slotte breken ze door en geven aanleiding tot hevige plasbuien daar ze zoo snel afkoelen. De inversie laag is die laag der lucht waarbij de temperatuur der lucht met de hoogte stijgt terwijl overal elders de temperatuur met de hoogte daalt.

De hooge druk gebieden zijn veel stabielier. Zij vinden hun oorsprong in Azië. Zeer moeilijk zijn die weerstanden te overzien waarbij men op de grens van een hooge druk en lage druk gebied is. Een lichte bewolking doet de temperatuur enorm stijgen, heldere lucht heeft een sterke daling ten gevolge. Strijken twee luchtstroomen over elkaar dan hebben we golfvorming. De hoogte dezer golven is 100—150 en de lengte 100—300 M. In de top der golf adiabatische samenpersing, daardoor verwarming, dus geen wolken, in het golfdal uitzetting en afkoeling en daardoor nevelvorming. (Meteorologisch leerboek van Han). Spreker had een zeer interessante collectie lichtbeelden van wolken.

Ik meen dat ik niet overdrijf, wanneer ik zeg dat spreker ons allen zeer geboeid heeft door zijn interessante en tevens gezellige voordracht.

L.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Abonneert U op het

Technisch Studenten-Tijdschrift.

Prijs per jaargang f 4,—.

Inhoudsopgave van No. 5, zie bladzijde 100.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor
net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 19 DECEMBER 1910. No. 12.

Studiebelangen.

Administratief Recht.

Op verzoek herhaalt de C. C. de exameneischen, zooals Prof. Valckenier Kips deze verleden jaar formuleerde, en ook nu weer van kracht verklaart.

Staatsrecht. Vereischt is eenige kennis van de grondwet en de staatsinrichting. Voor hen, die daaraan de voorkeur mochten geven kan het examen echter loopen over het Algemeene Staatsrecht.

Onteigeningsrecht. Vereischt is kennis van de wet van 1851 en van de op onteigening betrekkelijke bepalingen van de grondwet; van het vroegere recht alleen voor zoover dit strekt tot recht verband van het tegenwoordige.

Spoorwegrecht. Kennis van de wetten van 9 April 1875, Stbl. 67 en 9 Juli 1900, Stbl. 118.

Waterstaatsrecht. Algemeene kennis der beginselen, ontwikkeling en inrichting van het waterstaatsrecht. Vereischt is voldoende kennis van den tegenwoordigen stand van ons waterstaatsrecht voor zooveel in het college behandeld.*)

De historische inleiding dient ook hier ter verduidelijking van het begrip van den tegenwoordigen toestand; het ligt niet in de bedoeling om historische feiten en jaartallen te vragen, maar wel wordt eenig inzicht in de historische ontwikkeling van ons waterschapsrecht verlangd.

*) Behandeld zijn: de waterstaatswetten van 10 November 1900, Stbl. 176, F. no. 111, (A. W. W.), 9 Mei 1902, Stbl. 54, F. no. 117, (Bevoegdheidswet), 20 Juli 1895, Stbl. 139, F. no. 98, (Keusen), 23 Mei 1899, Stbl. 129, F. no. 109, (Belemmeringen), terwijl van de wetten op de verveningen, indijkingen en droogmakerijen en bevoeiingen de strekking is meegedeeld.

Algemeen Civiel en Bouwk. Leesgezelschap.

Ingevolge uitnodiging van eenige ingeschrevenen, die een algemeen leesgezelschap wenschen op te richten, kondigt de C. C. hierbij aan een voorloopige bijeenkomst, waar alle belangstellenden zullen welkom zijn, te houden Woensdag 21 December, ten 4 ure (zaal zal nader worden bekend gemaakt).

Het bestuur van het bestaande Civ. & Bouwk. Leesgez. (Corpsvereeniging) zal worden aangezoekt zijn houding inzake veralgemeening definitief mee te deelen. Nog zij meegedeeld dat reeds ongeveer twintig ingeschrevenen voorloopig van hun sympathie met het plan deden blijken.

MEYBOOM.

Verslag der Civiele Facultetsvergadering.

Zaal 4, 8 December 1910.

Op verzoek van eenige spoorstudenten wordt de vergadering reeds om 3.30 geopend door den voorzitter der C. C., terwijl aanwezig waren de secretaris en twee leden der C. C., de president van Practische Studie en 39 ingeschrevenen. Onmiddellijk wordt nu een brief aan de afdeling voorgelezen over de privaat-docentuur voor gewapend beton en het mogelijk splitsen van het college electrotechniek.

Besproken werd de kwestie van de Werktuigbouwkunde-eischen in Januari.

Aangekondigd wordt dat de litteratuuropgaven der professoren ter perse gaan, dat in de quaestie der algemeene leesgezelschappen de moeite van het Technische zeer geapprecieerd werd, maar het Civiel en Bouwkundige zweeg. Een aanwezig bestuurslid hiervan herinnerde aan de pas wat herstelde financiële zwakte en op waarschijnlijke kostbare uitbreiding. Waar autografieën voor de Waterbouwkunde lastig te krijgen zijn, zou de Handleidingen-Vereeniging wellicht tot het uitgeven van werktekeningen kunnen geraken. Bij de afdeling Bouwkunde werd nog nader aangedrongen op regelen van 't praktisch werken der civiele

studenten. Prof. Itz had reeds beloofd teekeningen door hem bekende bouwkundigen afgeteekend, gelijkwaardig te beschouwen met die onder zijn leiding geteekend.

Nu komt een langdurige bespreking van de moeilijkheden der assistentie van de 5e jaars waterbouwkundigen, wegens het vooral daar bestaande misbruik van voorbijdringen op niet zelf afgeschreven plaatsen. De voorzitter deelt mee met prof. Behrens geen mogelijke en afdoende oplossing te zien, de vergadering doet er vele aan de hand. Ten slotte zal, als plaatsgebrek dit niet verhindert, aan 's Hooggeleerden oordeel onderworpen worden op één plaats slechts één persoon te assisteren en zal aan alle ingeschrevenen hierbij het verzoek worden gericht, tot het slagen van deze maatregel naar vermogen mee te werken.

Bezwaren omtrent het uur van prof. Sleswijk blijken voorbarig, het met den voorzitter gepleegde overleg zal mogelijk tot avonduren leiden, de last voor spoorstudenten mag hier niet overwegen.

Nog wordt een onderzoek gevraagd naar het verschillend afwijzen bij de candidaats-examens voor 8 of 4 maanden; en gevraagd om aandrang tot uitgave van autografieën van nieuwe vakwerkbruggen.

Iemand vraagt nu nog een regeling om het college van prof. Klinkhamer vanaf den Verversdijk bijtijds te bereiken, wat de Hoogleeraren wel op persoonlijk verzoek zullen doen; om vroeger behandeling van ijzeren kappen door prof. Itz, ook met het oog op den utiliteitsbouw; om openstelling, na catalogisatie, der verzameling bouwstoffen; om het tijdstip van verschijnen der brochure; en het antwoord over 't praktisch werken.

Nu wordt nog een klacht geuit over verwijzingen bij het college electrotechniek die met de meeste reserve ter onderzoek wordt aangenomen.

Na dankzegging aan Practische Studie voor de convocatie sluit de voorzitter om 4.50 de vergadering.

Ingezonden.

Het staartje van de „Open Brief”.

Waar het in de studenten-maatschappij er zoo ontzettend op aan komt, dat men elkaar loyaal en met eerlijke middelen bestrijdt (van meer belang nog dan wetswijzigingen), en zooveel mogelijk onverkwikkelijke misverstanden uit den weg ruimt, meende ik dat het de moeite waard was om te waarschuwen tegen eene methode van bestrijding, die geen behoorlijke is en meende goed te doen door het verkeerd-opgevatte recht te zetten.

Zoo ook nu, waar ik de Redactie verzocht in een „Open brief” om een misverstand te herstellen en zij¹⁾ met een handig betoog, dat van alles er bij sleurt wat weinig met de hoofdzaak (het voor den gek houden van een „onwetende”) te maken heeft, antwoordt.

De mondelinge afspraak.

Kon ik openhartiger zijn bij het inlichten van een onwetende redacteur, nadat ik een m. i. onheusch schrijven van redacteur C. T. ontvangen had, dan door het toezenden van het onheusche schrijven aan den 2den redacteur met een begeleidend woordje om plaatsing van het ongeschonden artikel te verzoeken? Maar ik vergat de „mondelinge afspraak”, n.l. dat het een „klein” artikeltje zou zijn. Nu herinner ik me niet in bijzonderheden de formulering van mijn verzoek; gedaan — nadat ik bij het koffiedrinken op de leeszaal op Donderdag 17 November verrast was door ter lezing liggende wetsvoorstellen, waarvan ik de bedoeling in hoofdzaak zeer goed, de formulering echter zeer verkeerd, schadelijk voor de bedoeling vond — ten huize van redacteur C. T.²⁾

Maar zeker weet ik, dat het van begin af mijne bedoeling geweest is te schrijven „naar aanleiding” van de wetsvoorstellen, onder het hoofd „Organiseeren”, en dat ik me dadelijk verzette tegen den titel „Wetsvoorstellen”, die C. T. mij opdringen wilde, want ik had veel meer op mijn hart.

1) Dit is de Redactie; zijnde 7 Redacteuren eenstemmig, waarvan zes geïnspireerd door één.

2) Geenszins ontmoette ik C. T. op straat, onderweg naar het redactie-bureau of, weet ik waarheen, zooals de Redactie schrijft. Ik trof C. T. bij zich thuis, op eene van zijne kamers, in gesprek met eenen vriend. C. T. maakt er maar een verhaaltje van.

Redacteur C. T. is niet zoo onnoozel dan dat hij best kon begrijpen, dat een artikel hetwelk naast andere zaken, ook de Senaats-wetsvoorstellen (op zich zelf 2 omvangrijke onderwerpen) behandelde, niet in enkele regels zou afloopen. De „mondelijke afspraak” is dus . . . fictie!

Het laat toezenden van artikels.

Dikwijls heb ik geschreven naar aanleiding van een gesprek of naar aanleiding van gebeurtenissen van het oogeblik, die soms na Dinsdag plaats grepen. Dat ik dan de Redactie verzocht tot opname van mijn schrijven als het nog kon, en dat de Redactie zulks dan deed zal niemand kwalijk kunnen nemen. Het is heel dwaas dit thans als strijdmiddel te gebruiken.

Waar ik, in dit geval, Donderdag de Wetsvoorstellen las en plaatsing van een nog-te-schrijven epistel, naar aanleiding hiervan, in het eerstvolgend nummer van dit blad toegezegd werd, heeft inzenden op „Dinsdagmiddag vóór 4 uur” hier niets! mee te maken!

Niemand heeft vat op de Redactie, zij maakt haar eigen wet en gaarne geef ik haar toe dat zij alle stukken na Dinsdag ingekomen kan weigeren, maar ik geloof dat zij meer waardeering zal vinden, wanneer zij in de veelal door haar gevolgde weg voortgaat om inzenders ter wille te zijn.

Ruimte en tijd.

Er was ook ruimte en tijd voor plaatsing van het ingezondene, want C. T. had zich in zijne bestrijding van mijn artikel (dat o.a. sloeg op een spoedig te houden corpsvergadering) moeten bekorten. De bewering, dat C. T. de opdracht der redactievergadering om over de Wetsvoorstellen te schrijven vervulde door bestrijding van een ingekomen artikel is, gezien de zeer persoonlijke bestrijding, een *vitvlucht*. Die opdracht zal wel bestaan hebben, maar had hij het persoonlijke, dat niet tot de opdracht behoorde er af gelaten, dan was zeker een halve kolom voor mij vrij gebleven.

Het is verder mijne overtuiging, dat ook de heer Waltman zijne firma genoegzaam bij de studenten bekend acht, dan dat hij niet op verzoek der Redactie zijne zeer groot gedrukte advertenties gaarne in kleiner formaat had laten afdrukken. Dit was echter niet eens noodig.

Het verband der punten in het artikel „Over Organiseeren”.

Onderling verband bestaat inderdaad niet, maar wel houden alle punten verband met den kop v. h. artikel, waarin eene omschrijving gegeven wordt van eene goede organisatie, gewezen wordt op het belang van „*persoonlijk beleid*” en gewaarschuwd tegen *bedillen*, het *Duitsche Mas-regeln*. (Het punt „begrootingen” zag vooral op dit laatste, waarom het in het eerste deel van het artikel niet gemist kon worden).

De brief aan een „Onwetende”, enz.

Ter Redactievergadering werd door mij de brief aan de „onwetende” redacteur voorgelezen om meerdere onwetenden in dezen in te lichten. Erkenning van iets buiten dien brief ter redactievergadering is beslist onjuist. Had de Redactie die brief terstond bekend gemaakt, al was hij wat familiaar gesteld, dan was alles duidelijk geweest. Ik **ontzeg** aan de Redactie het recht tot eenige zinspeling op, of aanhaling uit dien brief, tenzij volledige bekendmaking.

Het verwijt meermalen een tweede redacteur aan te spreken als eene eerste opname weigerde, is niet geheel juist. Wel kwam het voor, dat een redacteur meende dat er geen plaats of tijd meer was, en ik mij persoonlijk naar de drukkerij begaf, en opname nog best mogelijk bleek.

De kleine kikker.

Aanhaling, de aanhef v. d. redactie:

„De Redactie verontschuldigt zich bij voorbaat over haar uitvoerigheid, maar nu de heer T. deze kleine kikker zoo heeft opgeblazen, ziet zij zich wel genoodzaakt zich volkomen te rechtvaardigen”.

Het is grappig, dat de Redactie zichzelf hier aandient als „een kleine kikker”. Het is echter nooit mijne bedoeling geweest haar op te blazen. Dat zou inderdaad kinderachtig van me geweest zijn. Ik wendde me tot de Redactie, zooals men doet tot iemand, van wie men een ruiterslijk antwoord verwacht wanneer eene vergissing of onbekendheid met omstandigheden zijnerzijds aanleiding was tot eene onverdiende beschuldiging.

Misschien zal de redactie nu weer een smartkreet laten hooren, ditmaal niet om *copie*, maar „dat ze het zoo niet meent” en *geen kleine kikker* is.

De Redactie is zoo vriendelijk mij op het laatst, na veel verwijten, van „goede trouw” te verdenken; en gaarne neem ik ook goede, beste, brave bedoelingen bij de Redactie aan. Het was slechts *mijne* bedoeling om te waarschuwen tegen eene methode van bestrijding, die m. i. *geen behoorlijke* is.

Mijn laatste woord in deze is gezegd, welke *nooten*, *onjuistheden*, *grapjes* of wat dies meer zij, er ook nog mogen komen.

T.

De Redactie meent de toedracht der zaak en haar standpunt in deze uitvoerig in een vorig nummer te hebben uiteengezet, welke uiteenzetting zij in haar geheel handhaaft, waarom bovenstaande haar geen aanleiding tot verdere vertoogen geeft.

Aan de Redactie van het Studenten Weekblad.

Tot mijne groote verwondering las ik in Uw blad onder de inhoudsopgave een mededeeling, betreffende den Delftschen Studenten Bond, wetende, dat van het Bestuur van den D. S. B., niets ter plaatsing aan de Redactie was gestuurd. De in Uw blad voorkomende m. i. misplaatste aardigheid is van de Redactie geplaatst als zijnde afkomstig van den D. S. B. Hiertoe is de Redactie niet gerechtigd, zij mag alleen dan wat opnemen van den D. S. B. wanneer dit van de zijde van het Bestuur hun ter plaatsing wordt gezonden. Het optreden der Redactie is dus als een aanmatiging te qualificeeren, een aanmatiging die de perken der welvoegelijkheid te buiten gaat.

Het past toch de Redactie van het S. W. (dat geen officieel orgaan is van een studentenvereniging maar een blad uitgegeven voor alle studeerenden aan de T. H.) niet door het plaatsen van een dergelijke flauwe aardigheid, waartoe noch aanleiding noch reden toe was, een door hen erkende studentenvereniging, op officieele wijze, belachelijk te maken. Van de Redactie van het S. W. had ik verwacht beter te weten op welk standpunt ze zich tegenover de verenigingen te plaatsen had.

De Redactie dankend voor de plaatsruimte,

J. G. DE VOOGT.

Pres. D. S. B.

In antwoord op 't bovenstaande ingezonden artikel, waarin dezelfde aantijgingen met dezelfde motiveeringen betreffende de rubriek D. S. B. worden geuit, verwijst de Redactie naar haar „Rechtvaardiging”, als antwoord op de „Bekendmaking”, meenende hierin voldoende uitlegging gegeven te hebben van een haars inziens volkomen goed bedoelde, heusch verkeerd begrepen handeling.

REDACTIE.

Uit de Pers.

Wee de arme onnoozele!

„Algem. Handelsblad”, 15 December 1910:

Oplichting. Een student te Delft is voor een betrekkelijk aanzienlijk bedrag aan geld opgelicht door een vreemdeling, die voorgaf hier te lande studie te maken van de instellingen van hooger onderwijs en van de studentencorpsen. Toen de man aan contanten geholpen was, liet hij zich niet meer zien.

Er zijn er blijkbaar nog steeds die in dergelijke vallen loopen.

Correspondentie.

Aan roemzuchtigen:

Bij de Redactie kunnen zich nog steeds Senaatscandidaten opgeven die „niet in aanmerking wenschen te komen”, deze lijst van doorgeschrapte namen kan dan wekelijks worden opgenomen.

Berichten en Mededeelingen.

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATING-CLUB „LOGIKA”.

Het nieuwe bestuur is als volgt samengesteld:

J. G. de Voogt, Voorzitter.
 M. C. Kort, Secretaris.
 R. Priester, Penningmeester.
 J. de Ven, Bibliothecaris.

—o—

Naar men ons mededeelt zal de Hollandia-Drukkerij te Baarn, bekend door de brochurenreeksen „Pro en Contra”, „Levensvragen”, „Kerk en Secte” en andere, in het jaar 1911 wederom eenige nieuwe reeksen aanvangen, en wel in de eerste plaats een serie geschriften, beschrijvende de voornaamste „Grootte Godsdiensten”. Medewerking werd o.a. toegezegd door Dr. P. A. A. Boeser; Prof. Dr. B. D. Eerdmans; Prof. Dr. A. W. Nieuwenhuis; Prof. Dr. C. Snouck Hurgronje; Prof. Dr. J. S. Speyer; Dr. M. W. de Visser; Dr. J. Vurtheim.

Voorts een reeks onder den titel: „Uit Zenuw- en Zieleleven” waarin „Uitkomsten van Psychologisch Onderzoek” op voor den ernstigen en ontwikkelde leek verstaanbare wijze zullen worden behandeld. Als schrijvers der verschillende nrs. kunnen reeds genoemd worden: Dr. P. Bierens de Haan; J. van Deventer Szn.; Prof. Dr. G. Jelgersma; Prof. Dr. E. Wiersma; Prof. Dr. C. Winkler e.a.

Verder een reeks: „De Protestantsche Zending”, onder medewerking van vele specialiteiten op zendingsgebied, en ten slotte een in 10 nrs. complete serie handelend over „Schoolhervorming”, waaraan tal van bekende onderwijssmannen hnn steun zullen verleen.

Delftsche Studenten-Schaakclub.

Winterwedstrijd.

Sinds de vorige week heeft zich nog opgegeven voor den wedstrijd:

voor de 3e klasse: G. Cool.

De uitslagen van de Vrijdag 9 December gespeelde wedstrijden zijn:

G. F. Cool—Hauber 1—0.
 Hendriksz—Jagerink 0—1.
 De Brauw—Mijnlieff (onbeslist).
 Korteweg—Hoogendijk 1—0.
 Cohen Tervaart—Van der Poel 0—1.
 Streefkerk—Evers 0—1.
 Wijsman—Sprenger 0—1.

Vrijdag 16 December zullen de volgende partijen gespeeld worden:

Van Aalst—Macdonald.
 Sprenger—Cohen Tervaart.
 Van der Poel—Wijsman.
 Van Hoek—Evers.
 Liscaljet—Foest.
 Houwink—Dinger.
 G. Cool—Streefkerk.
 Hauber—G. F. Cool.
 Jagerink—De Brauw.
 Mijnlieff—Hendriksz.
 Scheffer—Hoogendijk.
 Berdenis van Berlecom—Korteweg.

De Secretaris,
 A. P. G. MIJNLIEFF.

ADVERTENTIEN.

Nummers 2 en 3

van het TECHNISCH STUDENTEN TIJDSCHRIFT, als proefnummers toegezonden, die ongebruikt liggen, worden, wegens gebrek aan exemplaren, beleefd teruggevraagd.

DE UITGEVER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35. -- DELFT.

VOORRADIG:

UHLANDS INGENIEUR-KALENDER 1911.	f 1,95
BETON KALENDER 1911.	„ 2,60
KALENDER für EISENBAHN TECHNIKER	„ 3,—
INGENIEUR-KALENDER f. WASSER-STRASSEN-BAU und KULTUR-INGENIEURE.	
DEUTSCHER KALENDER für ELEKTROTECHNIKER von UPPENBORN.	„ 3,25
FEHLAND INGENIEUR KALENDER f. MASCHINEN- und HUTTEN-INGENIEURE.	„ 1,95

Almanakken.

NEDERLANDSCHE ALMANAK	f 0,75
NEDERLANDSCHE STAATSALMANAK VOOR IEDEREEN	ingenaaid f 1,75, geb. „ 2,25
ALMANAK HACHETTE	ingenaaid „ 0,85
Idem (Edition Complete) in lederen band	„ 2,50

Voorradig in de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35. -- DELFT.

Voor het

Omlijsten van Corpsdiploma's

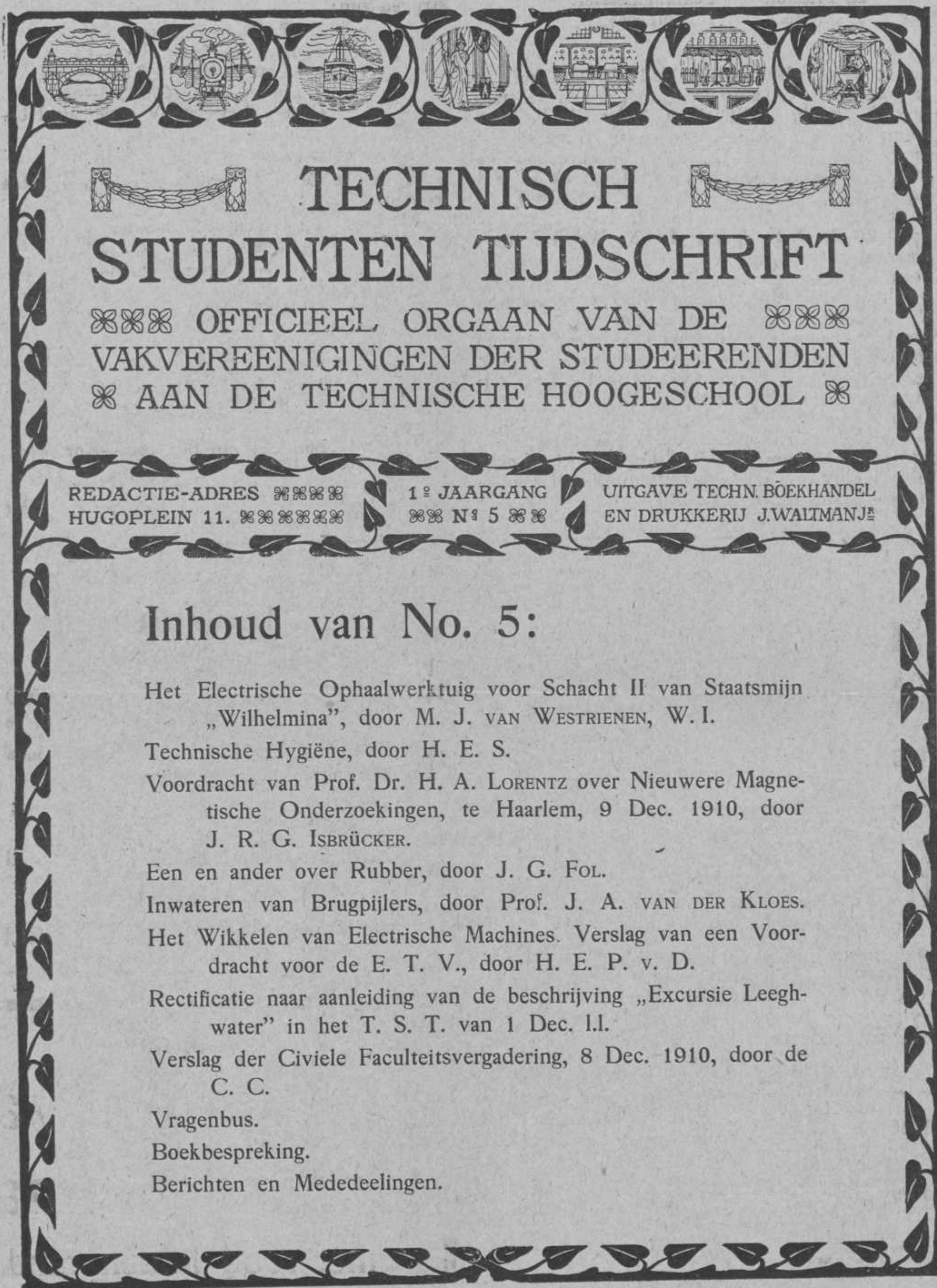
met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

TECHNISCH
STUDENTEN TIJDSCHRIFT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE
VAKVEREENIGINGEN DER STUDEERENDEN
AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL

REDACTIE-ADRES
HUGOPLEIN 11.

1^e JAARGANG
N° 5

UITGAVE TECHN. BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN J^e

Inhoud van No. 5:

Het Electriche Ophaalwerktuig voor Schacht II van Staatsmijn „Wilhelmina”, door M. J. VAN WESTRIENEN, W. I.

Technische Hygiëne, door H. E. S.

Voordracht van Prof. Dr. H. A. LORENTZ over Nieuwere Magnetische Onderzoekingen, te Haarlem, 9 Dec. 1910, door J. R. G. ISBRÜCKER.

Een en ander over Rubber, door J. G. FOL.

Inwateren van Brugpijlers, door Prof. J. A. VAN DER KLOES.

Het Wikkelen van Electriche Machines. Verslag van een Voordracht voor de E. T. V., door H. E. P. v. D.

Rectificatie naar aanleiding van de beschrijving „Excursie Leegwater” in het T. S. T. van 1 Dec. 11.

Verslag der Civiele Faculteitsvergadering, 8 Dec. 1910, door de C. C.

Vragenbus.

Boekbespreking.

Berichten en Mededeelingen.